

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 5 februari 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – brottmålen mot Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

(Förenade målen C-627/13 och C-2/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Narkotikaprekursorer — Övervakning av handeln mellan medlemsstaterna — Förordning (EG) nr 273/2004 — Övervakning av handeln mellan Europeiska unionen och tredjeländer — Förordning (EG) nr 111/2005 — Handel med läkemedel som innehåller efedrin eller pseudoefedrin — Begreppet förtecknat ämne — Sammansättning — Huruvida läkemedel som sådana är undantagna eller endast de läkemedel som innehåller förtecknade ämnen och som är beredda på ett sådant sätt att dessa ämnen inte lätt kan utvinnas — Direktiv 2001/83/EG — Begreppet läkemedel)

(2015/C 107/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

Domslut

Artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer och artikel 2 a i rådets förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer ska tolkas så, att ett läkemedel, enligt definitionen i artikel 1 led 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 av den 12 december 2006, inte som sådant kan klassificeras som ett förtecknat ämne, även om det antas att läkemedlet innehåller ett ämne som avses i bilaga I till förordning nr 273/2004 eller i bilagan till förordning nr 111/2005 och ämnet lätt kan användas eller utvinnas genom metoder som är lättillämpliga eller ekonomiskt fördelaktiga.

⁽¹⁾ EUT C 39, 8.2.2014.
EUT C 71, 8.3.2014.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 februari 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Bruxelles – Belgien) – Office national de l'emploi mot Marie-Rose Melchior

(Mål C-647/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Villkor för att beviljas arbetslöshetsersättning i en medlemsstat — Beaktande av kontraktanställningsperioder vid en av Europeiska unionens institutioner som är belägen i denna medlemsstat — Likställande av en arbetslöshetsperiod under vilken ersättning betalas enligt reglerna som är tillämpliga på andra anställda i Europeiska gemenskaperna med en arbetsperiod — Principen om lojalt samarbete)

(2015/C 107/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Office national de l'emploi

Motpart: Marie-Rose Melchior

Domslut

Artikel 10 EG, jämförd med anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, vilka infördes genom rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004, utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken tolkas så att vid bedömningen av om en person är berättigad till arbetslöshetsersättning beaktas inte kontraktanställningsperioder vid en unionsinstitution som är belägen i denna medlemsstat och arbetslöshetsperioder under vilka ersättning betalas enligt anställningsvillkoren likställs inte med en arbetsperiod, medan arbetslöshetsperioder under vilka ersättning betalas enligt lagstiftningen i den nämnda medlemsstaten likställs härmed.

(¹) EUT C 61, 1.3.2014.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 5 februari 2015 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – H. J. Mertens mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Mål C-655/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 71 — Begreppet delvis arbetslös gränsarbetare — Bosättningsmedlemsstatens och den behöriga medlemsstatens beslut att inte bevilja arbetslöshetsförmåner)

(2015/C 107/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: H. J. Mertens

Motpart: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Domslut

Artikel 71.1 a i) i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998 ska tolkas så, att en gränsarbetare, som omedelbart efter det att en heltidsanställning har upphört hos en arbetsgivare i en medlemsstat erhåller en deltidsanställning hos en annan arbetsgivare i samma medlemsstat, ska anses vara en delvis arbetslös gränsarbetare i den mening som avses i den bestämmelsen.

(¹) EUT C 78, 15.3.2014.